

Statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38 (mundtlig del)
(Redegørelse nr. R 1)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Historien er god at få forstand af.

Vi skal mange år tilbage for at finde en situation, hvor der i Danmark fandtes muligheder som dem, der findes i dag, og vi er kommet dertil gennem en ansvarlig og konsekvent økonomisk politik og en moderniseringslinje for det danske samfund.

Vi har vist, at kampen mod arbejdsløsheden og orden i økonomien ikke er modsætninger, men tværtimod hinandens forudsætninger. Vi lovede i 1993 at få Danmark på ret kurs mod fremgang og høj beskæftigelse, og vi har holdt, hvad vi lovede.

For 5 år siden var det altoverskyggende problem, at der ikke var brug for alle mennesker i vort samfund. I dag er der brug for alle, og vores hovedopgave er nu blevet at dygtiggøre mennesker til de mange nye job.

Efter 5 års fremgang er vi nået dertil, at vi kan tage fat på opgaver, vi end ikke havde kunnet nærme os for blot få år siden; men nu gælder det omsorgen og en ny, aktiv tilværelse for de yderste i vort samfund: de svage, de ledige, de, der ikke er 100 pct. effektive, de, der ikke har mærket de bedre tider, og de, der gennem alt for mange år har følt, at samfundet vendte dem ryggen.

I 1980'erne lykkedes det ikke at skabe de muligheder, der findes i dag, og heller ikke i 1970'erne lykkedes det. Vi var tæt på i slutningen af 1960'erne, men så kom den første verdensomspændende oliekrise i 1973. Dengang var verden ikke klar til at imødegå krisen gennem et fornuftigt samarbejde; Europa var ikke klar, Danmark var i virkeligheden heller ikke klar, og prisen, vi betalte dengang, var høj – meget høj. Massearbejdsløsheden var det værste. De bageste og de mest udsatte blev som altid ramt først og ramt hårdest. Og det fik alvorlige sociale konsekvenser.

Det er nu 25 år siden, og lige nu sætter krisen i Asien, Latinamerika og Rusland sit præg på verdensøkonomien. Der er uro på finansmarkederne, og skyerne trækker atter op i horisonten. Men vi er ikke i en situation som under oliekriseerne i 1970'erne, for verden har forandret sig, og Danmark har også forandret sig. Vi har lært noget i Europa, vi har opbygget et europæisk økonomisk samarbejde, som – det er jeg sikker

på – kan stå distancen, hvis vi politisk beslutter os derfor.

Vi har også taget ved lære i Danmark. Gennem de senere års økonomiske politik har vi opbygget en styrke i samfundsøkonomien, beskæftigelsen og de offentlige finanser, og denne styrke vil regeringen uden tøven fastholde.

Vores mål i regeringen er enkle: vi vil skabe et grundlag for, at alle de mennesker, som har behov for en hjælpende hånd, kan komme i gang igen, og vi vil fortsætte arbejdet med at modernisere velfærdssamfundet, så Danmark kan klare sig godt i den internationale verden. En af hovedopgaverne bliver derfor at sikre Danmark og dansk økonomis fortsatte fremgang. Det var det i det forgangne folketingsår, og det bliver det i det nye folketingsår. Vi vil sikre vort velfærdssamfund, vi vil sørge for, at det fortsat kan udvikle sig, og vi vil forny det.

Til trods for den internationale konkurrence vil regeringen gøre alt, hvad der er politisk muligt, for at forhindre en samfundsudvikling, hvor flere og flere igen falder af i svinget. Vi vil simpelt hen ikke gentage 1970'ernes og 1980'ernes fejltagelser. Vi vil ikke igen passivt se på, at folk udstødes af arbejdsmarkedet, og at antallet af mennesker på bistand og førtidspension vokser og vokser. Vi vil fastholde den socialt ansvarlige beskæftigelses- og fornyelsespolitik, vi har ført konsekvent i snart 6 år, men forudsætningen for, at det kan lykkes, er naturligvis, at regeringen og Folketinget viser handlegkraft.

Men dette rækker ikke alene, og det er vigtigt at få sagt det i dag. Det er vigtigt at få sagt til hele Danmark her ved begyndelsen af dette folketingsår, at den tid er kommet, hvor det ikke længere kan nytte, at samfundets interessegrupper – uanset om vi taler om den kommunale verden, organisationernes verden eller virksomhedernes verden – blot henviser til, at det må de ordne derinde på Christiansborg. Skal vores projekt lykkes, er det en forudsætning, at alle i vort samfund vedkender sig deres del af det fælles ansvar, og regeringen har for sin part klart understreget dette i sit regeringsgrundlag.

Med hensyn til det næste store træk er det simpelt hen nødvendigt med et bredt samarbejde i hele samfundet, og det betyder, at vi alle – og jeg understreger: alle – skal være med til at løfte et ansvar på arbejdsmarkedet, i virksomhederne, i lokalsamfundet – kort sagt overalt.